Antakalnis

ANTAKALNIO NAUJIENOS | 2013 RUGSĖJIS

NAUJA PĖSČIŲJŲ TRASA ANTAKALNYJE
KAIP ANTAKALNIO IKONŲ AUTORĖ RAMYBĖS PRIE UPĖS IEŠKO
SPORTUOK LAUKE IR KITOS NAUJIENOS

8

Antakalnis

TURINYS

NAUJA PĖSČIŲJŲ TRASA ANTAKALNYJE
.....2.....

KAIP ANTAKALNIO IKONŲ AUTORĖ
RAMYBĖS PRIE UPĖS IEŠKO
.....8.....

SPORTUOK LAUKE
.....16.....

MIKALOJAUS DAUKŠOS MOKYKLA ŠVENČIA SAVO
50-IES METŲ JUBILIEJŲ
.....18.....

ANTAKALNIO ISTORIJOS ALBUMAS
SLUŠKŲ RŪMAI
.....20.....

NAUJA PĖSČIŲJŲ TRASA
ANTAKALNYJE

NAUJA PĖSČIŲJŲ TRASA ANTAKALNYJE

NIJOLĖ BALČIŪNIENĖ

VASAROS PABAIGOJE, ANTAKALNIEČIŲ BENDRUOMENĖS NARIŲ PAGALBA BUVO ĮRENGTA NERIES PAKRANTĖS PĖSČIŲJŲ TRASA IR RUGSĖJO 15 D. ĮVYKO PRISTATYMAS.

„JUO AUKŠČIAU KYLA MŪSŲ ŽIRMŪNAI, LAZDYNAI, DAINAVOS TUO DAUGIAU TROKŠTAME ŽALIOS PAUNKSMĖS...“ – 1971-AISIAIS METAIS TAIP RAŠĖ GARSUSIS GAMTININKAS, GEOGRAFAS ČESLOVAS KUDABA.

Antakalnis – žaliausias miesto rajonas, išsiskiriantis unikalia gamta: iš vienos pusės jį juosia Neris, iš kitos – stačiašlaičiai Sapieginės kalnai. Poledynmetyje, atšilus klimatui, Neries ir Vilnios šlaitais plūstelėjo gausybė tirpsmo vandenų, atsivėrė daugybė šaltinių, kurių vandenys tankiai suraižė šlaitus, suformavo išvaizdžius Šveicarijos, Sapieginės, Lyglaukių erozinius kalvynus (atragius).

Neries pakrantės natūralumą reikia branginti ir saugoti. Neries slėnis yra gamtinis karkasas, kuris jungia Vilniaus miesto centrą su žaliaisiais užmiesčio plotais, saugo ekologinę pusiausvyrą, stabilizuoja kraštovaizdžio natūralumą, didina estetinę vertę bei suteikia žmogui gyvenimo kokybę. Į šaltiniuotą Neries pakrantę srū-va paviršiniai ir požeminiai vandenys nuo aukštų Šveicarijos, Sapieginės kalvyno šlaitų. Daugelyje vietų šie šaltiniai atsiveria į upės vagą, ilgą laiką vilniečiai gėrė jų švarų vandenį. 19 a. vidurio planuose į Nerį nuo Viršupio (Valakampių tiltas) iki Sluškų rūmų įteka penki upeliukai. Neatsakinga miesto plėtra negrįžtamai sunaikino mažuosius upelius bei šaltinius.

Kairysis Neries krantas žemiau Valakupių tilto labai šlapias, šalinėtas. Netoli Antakalnio troleibusų žiedo išliko gamtiniu požiūriu ypač vertingi Spalvotieji šaltiniai. Čia ledynai atvėrė tarpsluoksninius vandenis, kurie gausiai srūva į upės vagą. Tai viena didžiausių požeminių versmių ne tik Antakalnyje, bet ir visame Vilniuje. „Spalvotųjų šaltinių“ vardu jie vadinami dėl vandenyje esančių mineralų įvairovės. Unikalūs šaltiniai išsidėstę upės link atsivėrusiose erozinėse griovose, kurios mena sudėtingą Vilniaus kraštovaizdžio geologinę struktūrą. Spalvotųjų šaltinių versmes brangino, tyrinėjo ir dažnai lankė antakalnietis, žinomas geologas, prof. Algirdas Gaigalas.

Toliau maršrutas vingiuoja natūraliais miško takeliais link Valakupių. Šioje atkarpoje Neries upės gamtinis kraštovaizdis, dar gana natūralus, upėje galima nuspėti Balandžio bei Barboros pirties rėvas, kurios smarkiai apardytos.

Antakalnio gale, ties Veršupio upelio žiotimis kadaise buvo Lietuvos kunigaikščių vasaros rezidencija su didžiuliu žvėrynu. Geografas ir rašytojas Martynas Zeileris 17 a. viduryje rašė: „Prabangūs karaliaus Žygimanto I mediniai rūmai, pastatyti pramogai ir poilsiui, stūkso

prie miško nuo pilies pusės, netoli Veršupio. Prie jų žvėrynas, kur labai daug ir didelėmis lėšomis laikoma įvairių žvėrelių“. Žygimanto Augusto viešpatavimo laikais tie rūmai buvo išpuošti, padidinti, čia vasarodavo jo mylima žmona Barbora. Prieš 160 metų senovės tyrėjas Adomas Kirkoras atkasė bokšto sienas, daugelį pamatų, rūmų sparnus, kuriuose atrado šv.Mykolo statulėlę, krosnies koklių liekanų su Žygimanto I portretu...

Malonų pasivaikščiojimą baigsime Valakupiuose, kur už Neries vingio išnyra Trinapolio Švč. Trejybės bažnyčia ir Trinitorių vienuolynas.

Antakalniečių bendruomenė nuolat rūpinasi gyvenamosios aplinkos žaliųjų plotų išsaugojimu, didelį dėmesį skiria kraštovaizdžio bei kultūrinės praeities pažinimui. Bendruomenės tarybos nariai aktyviai dalyvauja įvairiuose projektuose, kurie gerina antakalniečių gyvenimo kokybę.

Įgyvendinant Antakalniečių bendruomenės projektą ,,Gyventojų fizinio aktyvumo skatinimas, parengiant pėsčiųjų trasą Neries pakrante Antakalnio seniūnijos teritorijoje“, tarybos narė, geografė Nijolė Balčiūnienė parengė pėsčiųjų maršrutą Neries pakrante iki Valakupių poilsio zonos. Jau antrą dešimtmetį ji kviečia vilniečius keliauti pėsčiomis ir pažinti sostinės kraštovaizdį. Tik pažindami savo gamtinę aplinką, bei kultūrinę praeitį ją saugosime ir branginsime.

Antakalniečiai turi ypatingą privilegiją – užsidėję kuprinėlę ant pečių jie gali žygiuoti pėsčiomis ar slidinėti Šveicarijos, Sapieginės, Lyglaukių kalvynais arba Neries pakrantėmis.

Naujoji trasa nuo M. Daukšos vidurinės mokyklos iki Valakupių pirmojo pliažo pažymėta žaliais skrituliais ant medžių kamienų. Tikimės kad Vilniaus miesto savivaldybės miškininkų rūpesčiu maršrutas bus patogus ir tinkamas keliauti.

TRASOS MARŠRUTAS:
ANTAKALNIO ATVIRO JAUNIMO CENTRAS – SPALVOTIEJI ŠALTINĖLIAI – VALAKUPIŲ I PLIAŽAS.

NERINGA SVISČIAUSKAITĖ

KAIP ANTAKALNIO IKONŲ AUTORĖ RAMYBĖS PRIE UPĖS IEŠKO

NERINGA SVISČIAUSKAITĖ

KAIP ANTAKALNIO IKONŲ AUTORĖ RAMYBĖS PRIE UPĖS IEŠKO

DAR VASAROS PRADŽIOJE MENO DIRBTUVĖSE IR VISUOMENĖS TRAUKOS CENTRE „BEEPART“ PILAITĖJE TEKO MATYTI PARODĄ, KURIOJE BUVO PRISTATYTI ĮVAIRIAUSIŲ MIESTŲ IR MIESTELIŲ, REGIONŲ, AR NET MIESTŲ RAJONŲ IKONOS, KURIAS KŪRĖ TUOMETINIAI VILNIAUS DAILĖS AKADEMIJOS GRAFINIO DIZAINO PIRMO KURSO STUDENTAI.

KELIAUJANT NUO VIENO IKONŲ LAPO KITO LINK, APTIKOME IR ANTAKALNIO IKONAS. JŲ AUTORĖ – NERINGA SVISČIAUSKAITĖ.

Kaip pasakojo mergina, nuskambėjus dėstytojo užduočiai sukurti tam tikrą skaičių ikonų, vaizduojančių pasirinktą užsienio šalį, Lietuvos miestą, regioną, o gal net kokio didesnio miesto rajoną, mergina svarstė, ką pasirinkti: „Suvokiau, kad kurdama ikonas Antakalniui, neprašausiu, mat čia nereikia vaikščioti ir ieškoti: viską šiame rajone mintinai žinau. Kiekvieną dieną pro jį pravažiuoju, nuolat apeinu, taigi reikėjo tik gerą sąrašą susidaryti. Į jį pakliuvo svarbesnės ar dažniau lankomos vietos.“

„Pasirinkau sau žinomas vietas, ir tikriausiai dalį jų man pavyko atskleisti per ikonas, nors dabar jau galvoju, kad tikriausiai Antakalnyje yra ir daug žymesnių objektų“, - sakė Neringa.

Žmogeliuko figūrėlę ji pasirinko kaip pagrindinę, nes per jo rūbus ir aksesuarus, rankose laikomus daiktus galima atskleisti kiekvieną vietą ar pasirinktą objektą. Pasak Neringos, daugeliui jos kurtų ikonų net aprašymo nereikia. Be to, žmogeliuko figūra ikonoms prideda žaismingumo ir gyvybės.

Tiesa, kaip pagrindinę ikoną ji pasirinko pagyvenusį žmogeliuką su lazdele. „Turiu prisipažinti, kad apsispręsti dėl pagrindinės ikonos man padėjo sesė. Sėdėjome ir diskutavome, o galiausiai ir prie išvados priėjome, kad senukas puikiai atspindės visą Antakalnį, mat šis rajonas yra vienas seniausių Vilniaus rajonų. Be to, nepasakyčiau, kad čia gyvena mažai senjorų“, - juokavo Neringa.

Kaip teigė studentė, ši užduotis jai labai patiko, mat ji turėjo galimybę dirbti su arčiausiai širdies esančia stilistika: dievinanti animacinį stilių, kiekvieną žmogeliuką ji pavertė Antakalnio personažu.

Kadangi Neringa tikina išvaikščiojusi Antakalnį skersai ir išilgai, žino kiekvieną jo kampelį, pateikiame jos atsakymus į „Antakalniečio anketos“ klausimus. Šįkart kalba eis apie jaunesnį Antakalnį. Tą, iš kurio jau

nebesimatė tankų, kur ledų buvo galima nusipirkti kioskuose už litus – ne kapeikas, kur limonadas parkeliuose liejosi laisvai ir prasidėjo mokyklų karai.

KURI ANTAKALNIO VIETA DAUGIAUSIA SENTIMENTŲ KELIA?

Manau, kad visas Antakalnis man brangus, juk visa vaikystė jame prabėgo – lakstant po kiemus, gaminant tarzankes, kasant duobes. Manau, kad čia nutiko ir labai daug gero, ir labai daug blogo. Nuolat tai prisimenu, nes kiekvieną rytą, keliaudama į darbus ar akademiją, praeinu ar pravažiuoju pro daugelį vietų, kuriose lankydavomės su vaikystės draugais.

Ir nors esu gimusi kitur, Antakalnį galiu pavadinti savo gimtine. Antakalnyje gyvenu ir dabar, o mokslai, darbas, draugai – miesto centre. Grįžusi į namus galiu pailsėti, pabėgti nuo mieste esančių rūpesčių, viską pamiršti... Kai ten gyvenimas verda ir daug visko vyksta, buvi-

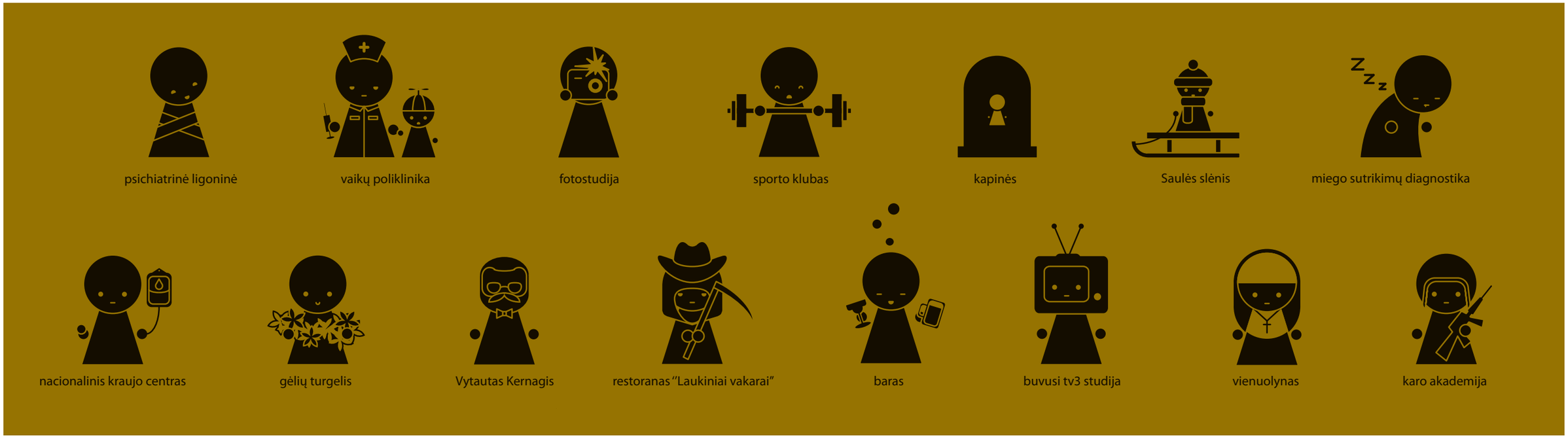

mas Antakalnyje nuramina. Jame klaidžiodamas gali atrasti vietų, kuriose prisėdęs valandų valandas gali su draugėmis ar draugais kalbėtis, jaukiai sėdėti.

Tarkime, kylant nuo Vilniaus Šv. apaštalų Petro ir Povilo bažnyčios gatvele viršun, aptinki labai senų namų. Man tos vietos atmosfera labai patinka, nes greta jų – miškas, tyla. Labai jauku ten, gera dairytis, mat einant po truputį akys plečiasi, vis kokių naujų vaizdų gali aptikti.

Dar prie tos pačios bažnyčios yra kavinė, už kurios – kalnas. Saulėlydžių metu ten nuostabu būti. Matyti visas horizontas, atsiveria nuostabi panorama, galima pasukti galvą, kurio Vilniaus rajono daugiaaukščiai matyti.

Gera pasivaikščioti ir prie upės. Einant nuo Antakalnio pradžios iki galo – takelis prie upės vis platėja ir virsta tarsi miško takeliu. Ten vaikščiodamas tikrai nesijauti esantis mieste, kas man labai patinka.

Antakalnyje yra labai daug jaukių vietų tarp namų. Tarkime, prie Sapiegų stotelės – seni namai, užklijuotais langais, prie kurių, visiškai neįtikėtina, galima atrasti sūpynes. Ten smagu pasivaikščioti naktį. Nusileidus nuo kalno, prie pat upės, netikėta perspektyva atsiveria gražiai apšviestas Tuskulėnų rimties parko memorialinis kompleksas.

AR NETRŪKSTA ANTAKALNYJE RENGINIŲ, VEIKLOS?

Mano visa veikla vyksta centre: ten ir studijos, ir populiarios draugų susitikimų, susibūrimų vietos, kažin ar Antakalnis man galėtų tapti vieta, kurioje linksminuosi, ar ieškau kokių renginių. Net jei jų būtų, kažin ar dalyvaučiau.

Lygiai taip pat galiu pasakyti, kad ten labai daug erdvės asmeninei veiklai: galima ir darbus ramiai dirbti, piešti, mat ten visai kitoks įkvėpimas ateina. Tai – labiau atsipalaidavimo vieta, tokia rami ir jauki.

AR PASIKEITĖ ŠIS RAJONAS NUO TO LAIKO, KAI BUVAI VAIKAS?

Viskas keičiasi kažkaip netikėtai. Tarkime, anksčiau dabartinės gaisrinės vietoje buvo toks parkelis. Prieš penkerius metus nebūčiau pagalvojusi, kad jis gali išnykti. Taip man jis patiko.

Dažnai pastebiu, kaip daugėja mašinų: pro jas kartais sunku praeiti, o norint rasti vietą savo automobiliui, tenka statyti vos ne kitoje gatvėje. Tikriausiai didėja ir užterštumas, tačiau tai laikau labai natūraliu dalyku, mat visi pasaulio miestai su tuo susiduria.

Visa kita, atrodo, keičiasi tik į gerą. Atnaujinami namai, greta gyvenamųjų namų atsidaro patogios parduotuvės. Keičiasi ir žaidimų aikštelės: jos pagerėjo, tapo spalvotesnės ir įdomesnės.

Toks įspūdis, kad ilgainiui gyvenimas Antakalnyje turėtų būti vis smagesnis. Neišvengiamai turėtų rastis ir naujų dalykų, bet tai yra natūralu, mat visi miestai keičiasi – auga, modernėja. Kas dar pasikeitė, pasakyti sunku. Manau, kad kai viskas po truputį kinta, tai nelabai ir pastebi.

KOKIOS ANTAKALNIO IŠNYKUSIOS VIETOS, PASTATO AR OBJEKTO TAU GAILA LABIAUSIAI? KODĖL?

Be to parkelio, kurį minėjau anksčiau, gaila ir kino teatro. Būtų labai nuostabu, jei jis būtų išlikęs. Dabar vietoje jo – kazino. Minusas Antakalniui už jį, nors prie jo niekada nepamatysi keistų žmonių. Tačiau vis vien ta įstaiga labai negražiai atrodo, o be to, visai šalia yra mokykla.

Dar vienas nepatinkantis dalykas – medžių kirtimas. Žinant, kad jie visi vaikystėje išlaipioti, labai liūdna pamatyti tą kiekvieną ypatingąjį nukirstą. Aišku, nėra taip, kad sėdėčiau ir verkčiau dėl to. Turiu įtarimą, kad vieną kitą reikės kur nors pasodinti.

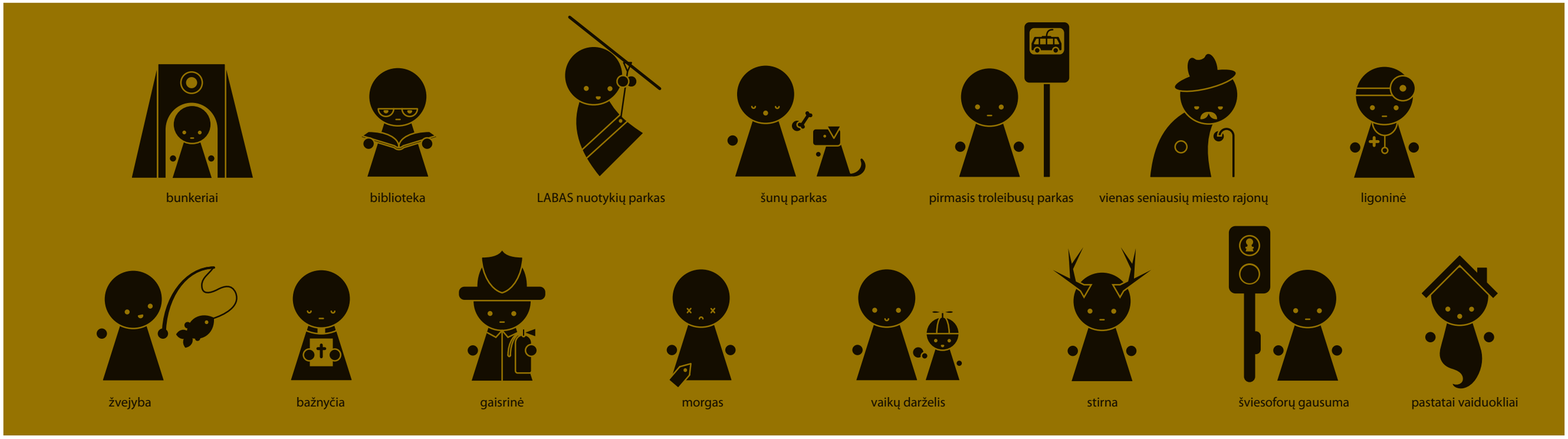

KUR LANKYDAVOTĖS SU DRAUGAIS? KUR ORGANIZUODAVOTE SUSITIKIMUS, GALBŪT TURĖJAI KOKIĄ PAMĖGTĄ VIETĄ?

Prie vaikų poliklinikos yra kiemas, kuriame auga vienas labai gražus medis, yra gana didelė pieva. Mes, vaikai, ten rinkdavomės prisipirkę traškučių, saldainių, limonado, keldavome puotas, o po to gaudynes krūmuose žaisdavome. Būdavo labai linksma.

KOKS ANTAKALNIO IŠLIKĘS KULTŪRINIS-ISTORINIS OBJEKTAS TAU LABIAUSIAI PATINKA, KODĖL? KĄ GALI PAPASAKOTI APIE JĮ?

Apie juos galvojau, kai reikėjo daryti ikonas ir svarsčiau, ar Antakalnyje yra kokių nors skulptūrų. Čia yra bažnyčių, vienuolynų, tačiau ne tame mano Antakalnio grožis ir esmė slypi. Vienintelė skulptūra, kurią greitai atsiminiau, „Laukinių vakarų“ restorano giltinė. Blogai, kad tik tiek pamenu. Tačiau žinau, kad Antakalnyje gyveno ir gyvena tikrai daug žymių ir gerbtinų žmonių. Ikonose parodžiau vieną jų – Vytautą Kernagį. Jis čia ir gyveno, ir mirė, ir Antakalnio kapinėse palaidotas.

GALBŪT YRA TOKS REIŠKINYS AR OBJEKTAS, KURĮ NESENIAI ATRADAI IR KURIO ATRADIMAS TAVE NUSTEBINO?

Vaikščiodama po Antakalnį, tikriausiai Saulės ar Pavasario gatvelėmis, pamačiau labai keistą pastatą. Jis atrodo tarsi milžiniškas stiklinis šiltnamis. Bandžiau apie jį ieškoti informacijos, tačiau neradau. Taip ir nesupratau, kas ten per pastatas.

Eidama toliau, aptikau labai gražų ir seną namą, kuris atrodė tarsi maža pilis. Toks jausmas, kad ten kokie nors proseneliai gyveno – aukšti langai, medinis visas, toks iš senovės numestas Antakalnio vidury. Kadangi į juos niekada nebuvau atkreipusi dėmesio, tai mane šie objektai gana smarkiai nustebino.

KĄ NORĖTUM PAKEISTI ANTAKALNYJE, KAS ŠIUO METU ŠIAME RAJONE TAU NEPATINKA, AR KAS GALĖTŲ BŪTI KITAIP? KOKIAIS POKYČIAIS DŽIAUGIESI?

Man nepatinka už kiekvieno kampo atsidarančios drabužių išparduotuvės. Vien prie mano namų jų yra trys. Per daug. Nepatinka ir, kaip vadinu, bjaurusis Antakalnio mokyklos jaunimas, kuris susirenka kiemo aikštelėse ir geria, tačiau jo yra visur, nesinorėtų sieti tik su Antakalniu.

Gal panašiai visi tikėtųsi ir iš studentų, prie kurių bendrabučio gyvenu, tačiau jie kažkaip kitaip gyvena ir yra labai taikūs. Galėčiau netgi pasakyti, kad linksma greta jų gyventi, nes pro atvertus langus galima prisiklausyti įvairiausių pasakojimų bei istorijų, pamatyti visokiausių nesąmonių galima.

Manau, kad Antakalnis turi labai puikų susisiekimą, ten išties yra labai daug gražių vietų ir nuostabių gamtos vaizdų. Tai – tarsi miestas mieste, mat turi ir mokyklų, ir bažnyčių, poliklinikų. Jame galima rasti viską, kas būtina geram gyvenimui.

Patogu, kad per visą jį tiesiasi pagrindinė gatvė ir aplink ją daugiausia daugiabučių, o einant toliau, miško link, labai daug gražių gatvelių ir nuostabių namų. Ką jau kalbėti apie tekančią upę, kurios neturi daugelis kitų Vilniaus rajonų. Saulės slėnį, kuriame smagu pasivaikščioti. Tam tikrą atmosferą sukuria ir kapinės, kuriose būti yra ramu. Kuo toliau eini, tuo daugiau tylos randasi, miško, kai kur galima aptikti kokių senų medinių namukų, kurie atrodo kaip iš pasakų atsiradę.

KAIP ĮSIVAIZDUOJI JĮ PO DVIDEŠIMTIES – TRISDEŠIMTIES METŲ?

Daugelis namų bus atnaujinti, bus geresnis vaizdas. Medžiai bus išskirsti. Čia negeras dalykas, o kad atnaujinti – geras. Gražiau ir švariau viskas atrodys.

SPORTUOK LAUKE

Rugsėjį Valakupių girininkijos 3 kvartalo 11 miško sklype oficialiai atsidarė Antakalnio rajono Valakupių bendruomenės sporto aikštelė. Kaip sako vienas aikštelės idėjos pradininkų bei ją įrengusios VšĮ „Sportuok lauke“ direktorius Aleksandras Ivanovas, „ši aikštelė – tai Valakupių gyventojų iniciatyvinės grupės siekis kasdieniniuose rūpesčiuose paskendusius vilniečius bei miesto svečius „priartinti prie gamtos“ ir paskatinti aktyviau sportuoti. Tuo pačiu tai bandymas padidinti miško parkuose esančios sporto įrangos įvairovę ir prieinamumą bei noras prisidėti prie rekreacinės miško parkų aplinkos gerinimo.“ Aikštelėje yra įrengti įvairaus tipo treniruokliai, kurie skirti įvairaus amžiaus ir fizinio pajėgumo žmonėms. Daugiau informacijos apie šį sveikatingumo bendruomenės projektą rasite internetiniame tinklapyje - **www.sportuoklauke.lt**

MIKALOJAUS DAUKŠOS MOKYKLA ŠVENČIA SAVO 50-IES METŲ JUBILIEJŲ

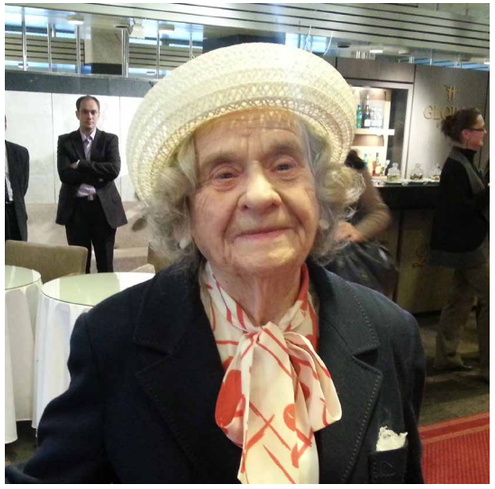

Pirmoji mokyklos vadovė Elvyra Raupėnienė

RUGSĖJO 27 D. ANTAKALNYJE ĮSIKŪRUSI VILNIAUS MIKALOJAUS DAUKŠOS VIDURINĖ MOKYKLA ATŠVENTĖ SAVO 50 METŲ VEIKLOS JUBILIEJŲ.

Į šventę susirinko mokyklos darbuotojai, mokiniai ir gausybė garbingų svečių - buvusių mokyklos abiturientų. Tarp svečių rato buvo LR seimo nariai, Kinijos ambasados, Švietimo ministerijos, aukštųjų mokyklų bei Savivaldybės atstovai. Taip pat pažymėti šios ypatingos datos atvyko ankstesni mokyklos direktoriai. 50-mečio šventę prasidėjo suteikus žodį pirmajai mokyklos vadovei, Elvyrai Raupėnienei. Antakalniečių bendruomenės atstovai prisijungė prie sveikinimų ir dovanų lietaus bei dėkojo dabartinei mokyklos vadovei Reginai Mikalauskienei už bendradarbiavimą ir pagalbą organizuojant vietos bendruomenės renginius ir veiklas.

Pirmosios mokyklos vadovės sveikinimo žodis

Mokyklos mišrus kamerinis choras „Dominante”

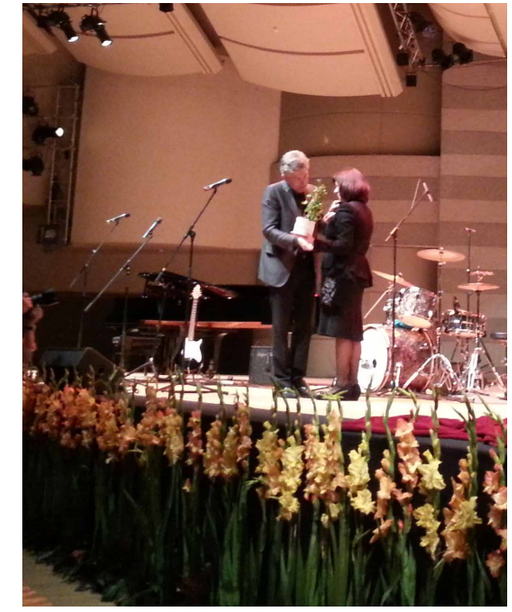

Antakalniečių bendruomenės sveikinimas.

Mokyklos darbuotojai

Sluškų rūmai kadaise vadinti Vilniaus Versaliu. Deja, praėjusių laikų didybės šiandien nė kvapo. Vien laiko paliktos žaizdos. Legenda pasakoja, kad vienas iš Dominyko Sluškos nuskriaustų bajorų, praradęs turtą ir pasmerktas skurdui, ant rūmų vartų užrašė: „Lai tas puikus pastatas, pastatydintas iš gausių plėšimų sugriūva arba kitam lupikui pereina. Rodos prakeikimas suveikė, nuo XVIII a. pradžios jų šeimininkai be paliovos keitėsi ir rūmai tolydžio nyko.

Publikuojamose nuotraukose Sluškų rūmuose carinės valdžios 1872 m. įsteigtas etapinis katorgos kalėjimas. Sunkiomis sąlygomis pagarsėjusi „Citadelė Nr.14“ tapdavo laikinais namais kaliniams laukiantiems nuosprendžio patvirtinimo. Kaip kalėjimas rūmai naudoti iki pat 1940 metų.

1924 m., kaliniai atlieka gimnastikos pratimus lauke

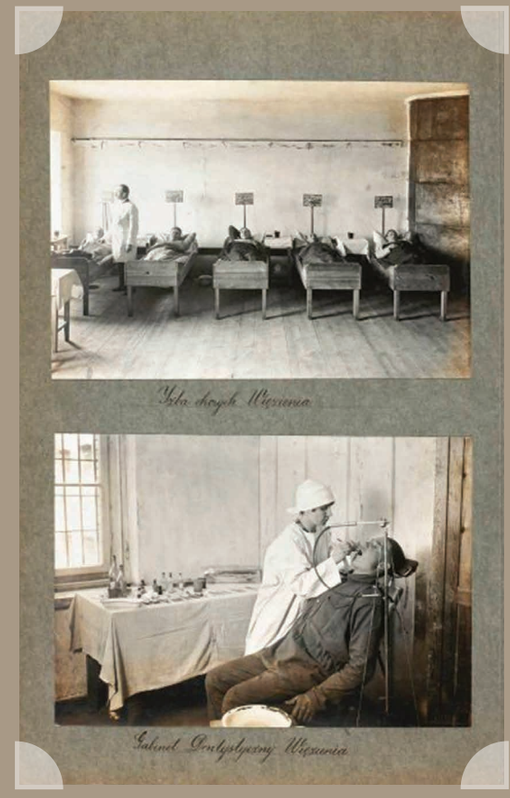

1924m., kalėjimo medicininis ir stomatologijos kabinetai

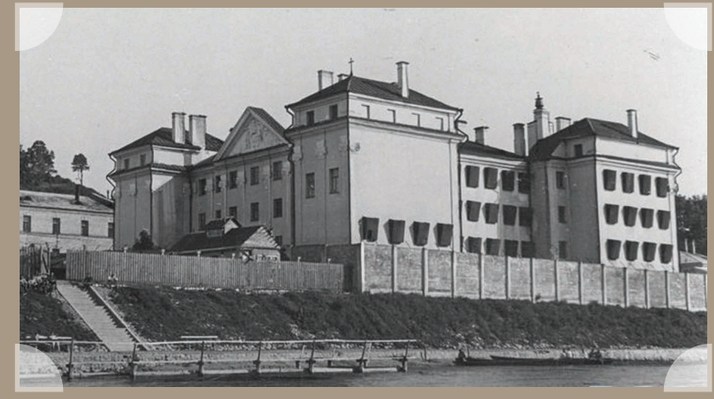

Įgyvendindami Visuomenės aplinkosauginio švietimo projektą*

Antakalniečių sodas

kviečiame į šiuos spalio mėn. renginius, kurie vyks
Sapiegų parko teritorijoje (dabar vadinama Šv. Roko ligoninė)
adresu Antakalnio g. 17, Vilnius:

TALKA

Bendradarbiaudami su šv. Roko ligonine bei susivienijimu Žali.lt,
sodinsime skroblų gyvatvorę Sapiegų parko teritorijoje, kuri taps puikia pradžia
tolesnėms Antakalniečių bendruomenės ir seniūnijos iniciatyvoms įgyvendinti:
įrengti vaikų žaidimų aikštelę, suoliukus, antakalniečių bendruomeninį šiltnamį.

Talka organizuojama spalio 12 d. 11 val. renkamės Sapiegų parke prie Antakalnio seniūnijos pastato.
Ką turėti – svarbiausia gerą nuotaiką kad ir koks oras bebūtų, praverstų darbinės pirštinės,
kastuvai, grėbliai tiek lapams grėbti, tiek žemei sulyginti.

Talkininkus vaišinsime bendruomeniniame darže užaugintų žolelių arbata ir moliūgų sriuba :)

DERLIAUS ŠVENTĖ

Šventėje laukia Antakalnio bočių kolektyvas, svečiuose
Kupiškio raj. Adomynės laisvalaikio centro meno kolektyvai, vyks didžiausios
daržovės rinkimai, geriausios gaspadinės apdovanojimas, bus vaišės.
Derliaus šventėje laukiam spalio 19 d. 15 val. Sapiegų parke
(Antakalnio seniūnijos patalpose) Antakalnio g. 17.

*Įgyvendinant kitas projekto veiklas Antakalnio progimnazijoje ir M.Daukšos vidurinėje mokykloje
spalio-lapkričio mėn. vyks paskaitos apie ekologiją, gamtinę žemdirbystę, aplinkos tausojimą.*

**projektą remia Vilniaus m. savivaldybė*

ANTAKALNIEČIŲ BENDRUOMENĖ

Antakalnis

ANTAKALNIO NAUJIENOS I 2013 RUGSĖJIS